

Se știe că în sporirea numărului de animale și creșterea producției animale, o mare importanță au asigurarea hranei animalelor și a adăposturilor necesare. Majoritatea gospodăriilor colective au prevăzut să realizeze un mare volum de construcții. În multe locuri, acolo unde s-au luat din timp măsuri privind asigurarea documentației necesare, amplasarea construcțiilor, procurarea materialelor și organizarea judecioasă a muncii echipelor și brigăzilor de constructori, aceste obiective se află într-un stadiu avansat. În unele unități agricole însă, lucrările de construcții sînt rămase mult în urmă. Pentru a grăbi ritmul construcțiilor este absolut necesar ca gospodăriile colective să mobilizeze toate forțele pentru a intensifica lucrul la aceste construcții, pentru procurarea materialelor, folosindu-se îndeosebi resursele locale, astfel încît să realizeze construcții ieftine și durabile. Este perioada cînd muncile din cîmp nu solicită zilnic participarea în masă a colectivităților. De aceea, toate forțele care nu s'angrenate la lucrările de întreținere a culturilor, la pregătirea pentru seceriș pot fi mobilizate pe șantierele construcțiilor zootehnice.

Tineretul colectivizat are datoria să contribuie cu toate forțele sale la grăbirea ritmului lucrărilor de construcție. Comitetele regionale și ronale U.T.M., sub conducerea organelor de partid, trebuie să îndrume toate organizațiile U.T.M. din gospodăriile agricole colective să mobilizeze un număr cât mai mare de tineri pentru a lucra la aceste obiective, la acțiunile de muncă patriotică pentru procurarea și transportul materialului lemnos, a pietrel și nisipului, la pregătirea varului și confecționarea de cărămizi și chirpici. Tinerii sub îndrumarea și supravegherea constructorilor, pot contribui la executarea săpăturilor, la turnarea fundațiilor, la înălțarea zidurilor și la executarea lucrărilor de la acoperiș.

TINERI COLECTIVIȘTI!

PARTICIPAȚI CU INSUȘIRE LA MUNCĂ PE ȘANTIERELE CONSTRUCȚIILOR ZOOTEHNICE! În felul acesta veți contribui la darea în folosință la timp a unor adăposturi ieftine și trainice pentru animalele proprietate obștească, la dezvoltarea și înălțarea economică a gospodăriilor colective!

Resursele locale

sînt la îndemîna oricui

Gospodăriile agricole colective din raionul Craiova au prevăzut pentru acest an să dezvolte cu mult sectorul zootehnic. La sfîrșitul anului, numărul taurinelor va ajunge la 17.382 capete din care, vaci cu lapte peste 5.000, cel al porcinelor va spori la 5.160, numărul ovinelor se va apropia de 18.000 și se vor crește peste 55.000 păsări măcă. Ca urmare a acestei dezvoltări, s-a prevăzut să se realizeze un volum important de construcții zootehnice: 38 de grajduri cu o capacitate individuală de 100-120 capete, 23 puernite, 15 maternități, 16 fluxuri pentru porci și un complex avicol. Lucrările de ridicare a acestor construcții sînt acum în plină desfășurare. În multe gospodării colective din raion s-au luat din vreme în vreme măsuri. În acest scop au fost

procurate în cea mai mare parte materiale de construcții — ciment, cherestea, țiglă etc. — s-au confecționat pe plan local cantități importante de cărămidă, s-a transportat balast, nisip. La aceste acțiuni, fără a stînjini celelalte lucrări agricole la ordinea zilei, sînt mobilizate multe brațe de muncă. În multe G.A.C. lucrările de construcții se găsesc într-un stadiu avansat.

De exemplu, gospodăria colectivă din comuna Ciutira și-a prevăzut pentru anul acesta, construirea a 2 grajduri pentru taurine, cu o capacitate de 100 capete fiecare și un flux pentru îngrășarea porcinilor. Munca a fost aici bine organizată. Zilnic au fost prezente pe șantierele de construcții în jur de 60 de colectiviști din care mai bine de jumătate tineri. O cantitate mare de cărămizi — peste 150.000 de bucăți — au fost confecționate

pe plan local. Pentru transportul apei și nisipului au fost repartizate toate cele 10 atele afectate sectorului zootehnic. S-a pus problema procurării lemnului pentru arderea cărămizii. Pentru a nu irosi lemnul bun de construcție s-a folosit buturugile rămase în cîmp. Dar acestea trebuiau scoase. 20 de colectiviști tineri și viștinei au valorificat această resursă. După cum spune tovarășul Ion Constantin, inginerul gospodăriei, printre cei mai vrednici în această acțiune au fost tinerii Costea Petru, Marin Enache și Ion Adam. Procurînd din vreme materialul de construcție și desfășurînd lucrările pe un front larg, ritmul de lucru a fost susținut. Un grajd e aproape terminat. Se pun ultimele țigle la acoperiș, iar la celălalt zidul s-a înălțat deja la un metru și jumătate. Ace-

ta va fi terminat înainte de începerea recoltării păioaselor. În curînd vor începe lucrările de construcție și la fluxul pentru porci. Aceeași preocupare pentru grăbirea ritmului de execuție la construcțiile zootehnice am înfîlșit și la colectivitățile din Ghindeni. Ei își propuseseră inițial să-și construiască doar un grajd pentru taurine și o puernică. Acestea au și fost ridicate. Ulterior, analizînd posibilitățile de care dispun, și-au pronunțat să mai construiască un grajd cu o capacitate de 120 capete. Acțiunile principale se desfășoară acum la confecționarea cărămizii. Tinerii, printre care se remarcă

VASILE BARAC

corespondentul „Științei tineretului” pentru regiunea Oltenia

(Continuare în pag. a IV-a)

FIER VECHI PENTRU OȚELĂRII

PLIEȘTI (de la corespondentul nostru). — În cursul primelor 5 luni ale acestui an pionierii și școlarii din regiunea Pliești au colectat și trimis oțelărilor 414.562 kg de fier vechi. Cele mai mari cantități de fier vechi au fost colectate de pionierii și școlarii din raioanele Mizil, Cîmpina și Pliești.

Canotaj pe Dunăre

Foto: AGERPRES

Minereu de fier de calitate

Imbunătățirea continuă a calității minereului de fier constituie principala preocupare a colectivului de mineri, de la Teluș.

În abatajele cu intercalații mai mari de sticlă de la Teluș, pe baza propunerilor făcute de mineri, s-a introdus procedeul de pușcare selectivă a fronturilor de lucru. Un mare număr de brigăzi și echipe asigurate în lăturarea stierului din minereu, chiar de la locul de extracție, iar controlul calitativ se execută cu mai multă exigență. Rezultatele aplicării acestor măsuri nu a întîrziat să se vadă. De la începutul anului, procentul de stier vizibil în minereu a

scăzut cu 1 la sută față de procentul admis, iar conținutul de metal al minereului extras a crescut față de plan cu 3,70 la sută. Acest bazin a livrat furnalelor o cantitate de minereu cu aproape 1.200 tone mai mare față de cea planificată.

(Agerpres)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIX, seria II nr. 4384

6 PAGINI — 30 BANI

Vineri 21 iunie 1963

CONSTRUCȚIILE ZOOTEHNICE

GATA LA TIMP

Avem planificat să construim: două grajduri (unul pentru 100 de vaci și altul pentru 100 de animale de muncă), un complex pentru 400-500 de porci și o hală pentru pășirile măcă. În plus trebuie să forăm o fîntînă și să instalăm o cisternă cu o capacitate de două vagoane de apă în vederea adăpării animalelor la grajduri. Iată stadiul la care se află aceste obiective. Pînă acum au fost săpate fundațiile și s-au pus temeliele la cele două grajduri. Am planificat să terminăm toate construcțiile pînă la 1 octombrie. Ne vom respecta cuvîntul. În momentul de față sîntem gata cu prașia a treia la toate culturile. Și avem o suprafață de aproape 1.500 de hectare cu porumb, floarea-soarelui și sfeclă. Am pregătît pînă în cele mai mici amănunte recoltatul grîului de pe cele peste 1.000 de hectare.

În vremea asta, brigada noastră de construcții, condusă de utemistul Costică Nedelcu, a ajuns cu complexul de lucrări la „căciulă” și au instalat bazinul de apă. Cele 8-10 zile care ne-au mai rămas pînă la recoltat le-am declarat „zilele construcțiilor zootehnice”. Se muncește de zor la confecționarea celor 200.000 de cărămizi necesare complexului pentru creșterea porcinilor. Se fac, în aceste zile, și cei 30.000 de chirpici pentru grajduri. Lemne pentru grinzii, căpriorii, stîlpii, țesle? Avem aproape 1.000 de metri cubi de material lemnos pentru că astă iarnă, pe gerul cel mare, am defrișat 63 de hectare de salcîmi. Numai tinerii colectivști, prin muncă patriotică, au defrișat 22 de hectare.

Duminică trecută tinerii noștri au continuat una din acțiunile lor frumoase. Au transportat de la cariera din Măcrina încă 18 metri cubi de pietriș ajungînd acum la peste 50 de metri cubi. Acțiunea continuă în timpul lor liber. Aș mai adăuga că am trimis delegați în diferite părți după materialele care ne le putem procura în nici un fel din resursele noastre. Am vrut să arăt că noi chibzuim gospodărește. Întîi pregătîm materialul și mai ales cel pentru acoperișuri și apoi începem cu toate forțele, de odată, construcțiile. Pentru că dacă urci zidul de chirpici și n-ai „căciula”, degeaba. Vin ploii și-i mai rău. N-am reușit eu să arăt tot ce facem în prezent pentru a asigura o executare ritmică a lucrărilor la obiectivele zootehnice. Însă sîntem hotărîți să grăbim ritmul lor, să folosim pe o scară cât mai largă resursele locale.

DUMITRU LAZĂR
președintele G.A.C. Boldu, raionul Rm. Sărat

Economii de metal

Desfășurînd o vie activitate de punere în valoare a unor noi resurse interne și de reducere a consumurilor specifice, constructorii de la Șantierul naval Galați au realizat indici superiori de folosire a metalului și importante economii. Prin reproiectarea pereților despartîtorilor interiori de la cabinele cargoului de 4.500 tone el au înlocuit tabla obișnuită cu tablă gofrată, mai ușoară și tot atît de rezistentă, iar la construcția coloanelor instalației de încălzire-descărcare s-a introdus tabla de oțel cu rezistență superioară, care a permis reducerea dimensiunilor acestora și o economisire a peste 25 tone de metal.

(Agerpres)

O lucrare de asamblaj-montaj pe șantierul naval Galați.

Foto: AGERPRES

Pași

În școală nouă

În anul școlar 1962-1963, elevii claselor I-VIII din școlile Negoești, raionul Tîrgu Ocna, vor învăța într-un local nou. Pînă în prezent, aici au fost terminate lucrările de finalizare a interiorului și exterior, instalațiile electrice și școlare. În fața școlii avansată se află un grup de vopsitorie. O parte din mobilier și materiale didactice au și fost primite. La ANGELA STATE
activist U.T.M.

Consfătuire despre calitatea produselor

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — La întreprinderea „Bela Breiner” din Timișoara, timp de 2 zile a avut loc o consfătuire pe tema: „Pregătirea producției de marochinărie pe semestrul II”. În prima zi s-a discutat despre calitatea produselor, orientarea creației pentru viitor a produselor de marochinărie, iar a doua zi a fost destinată pregătirii pentru pavilionul de mostre ale întreprinderilor de marochinărie. La consfătuire au luat parte reprezentanți ai unor întreprinderi din orașele București, Oradea, Sibiu, Timișoara și altele.

Expoziția tinerilor pictori suceveni

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — În dimineața zilei de 20 iunie, Școala populară de artă din Suceava a deschis o expoziție de desene și picturi. Expoziția amenajată în două săli cuprinde peste 70 de lucrări ale celor mai talentați elevi din clasele de pictură ale școlii populare de artă.

Premieră teatrală de păpuși

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Teatrul de stat din Constanța a avut loc, premiera spectacolului de păpuși „Sinziana și Pepelea”, după cunoscuta feerie a lui Vasile Alecsandri. Începînd cu această săptămînă piesa „Sinziana și Pepelea” și celelalte spectacole cuprinse în repertoriu ca: „Marele vrăjitor”, „Albă ca Zăpada”, „Bursucul învață carte”, vor fi prezentate în fața pionierilor și școlărilor care își petrec vacanța în taberele de litoral. Tot pentru ei, artiștii păpușari din Constanța mai pregătesc și spectacolul „Alfabet împărțit”.

Tineri clujeni la muncă patriotică pe șantierul de locuințe de la Dragalina

Marile răspunderi ale tinereii generații

Convorbire cu tovarășul Vasile Vilcu, prim-secretar al Comitetului regional P. M. R. Dobrogea

Condiția de astăzi a tinereții

Adresîndu-ne tovarășului Vasile Vilcu, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. Dobrogea, ne-am oprit la cîteva întrebări de interes major pentru tineretul nostru, privînd, în primul rînd, cultivarea acelor înșușiri care definesc profilul moral al constructorului socialismului. Convorbirea a pornit de la fapte, de la acele realizări și rezultate larg cunoscute, care au adus pretuire regiunii Dobrogea și muncii neobosite a oamenilor ei.

— Prima noastră întrebare este — conform tradiției acestor interviuri — o invitație la cîteva mărturii. V-am ruga să împărtășiți tinerilor, prin intermediul ziarului nostru, gîndurile dumneavoastră despre condiția materială și spirituală în care trăiește vechea generație, în raport cu generația de azi.

— Subiectul e vast și ar necesita, desigur, o dezbateră amplă. Să desprindem un singur aspect. În condițiile explozive, situația tînărului muncitor sau țărăn, ca și a tineretului studios, era grea și prin faptul că le lipsea, de pildă, posibilitatea de a se realiza, de a-și valorifica — social sau personal — calitățile. Tinerilor le era neșus de greu să se resemneze, să se împace cu gîndul că „nu vor face nimic”, că nu-și vor lega numele de nici o realizare. În privința acestora, socialismul a creat condiții în întregime schimbate. Care sînt aceste condiții — le vede și le știe astăzi oricine.

— Regiunea Dobrogea, bunăoară... — „Regiune care era socotită pe vremuri „periferia” de napoliere și sărăcie a țării, și care astăzi s-a dezvoltat viguros, scoțînd la iveală bogății neșuate. Datorită politicii partidului nostru, a sprijinului neprecupețit ce s-a acordat regiunii, Dobrogea contemporană produce și electricitate, și celuloză, și utilaje, și ingrasăminte chimice, și acid sulfuric, și cimentul din care se nasc atîtea construcții, și pîinea imbelșugată a ogoarelor colectivizate, muncite științific. La toate acestea se adaugă noul peisaj al litoralului, construcțiile care schimbă pe de-a întregul harta orașelor, noile edificii de cultură, știință și artă. Tinerilor de azi ai Dobrogei — care într-o vreme ca a tineretului mele ar fi rămas, în marea lor majoritate, muncitori cu un salariu de mizerie sau țărani legați de-o glie cit palma — socialismul le-a deschis toate căile, dîndu-le posibilitatea să-și fructifice pe deplin energiile, în industrie ca și în agricultură, în știință ca și în artă. Succesul în viață, realizarea atît pe plan social cit și pe plan personal, sînt astăzi la îndemîna oricărui tînăr serios și dornic de muncă. După cum îi stau la îndemîna condiții tot mai bune de viață, de învățătură, de distracție, de odihnă. Litoralul românesc al Mării Negre, cu marile lui complexe balneare-turistice, e un exemplu elocvent în această privință. Toate aceste condiții — pe care vechea generație nu le-a avut — se cuvin a fi negrăbît amintite, cînd vorbim de marile răspunderi ale generației actuale.

Munca — o chestiune de patriotism

— Intrăm, prin aceasta, în fondul înșușii al dezbaterii noastre: care sînt, așadar, în noile condiții de muncă și viață de care se bucură tînăra generație, răspunderile și datoriele ei?

— În privința acesteia se impune, înainte de toate, o observație importantă. Este vorba de trăsăturile spirituale noi ale tineretului nostru, trăsături fără de care n-am putea discuta despre aceste „mari răspunderi” și datorii. În aceasta se ogîndește preocuparea profundă, grija caldă, părintească, a partidului, a Comitetului său Central în fața tînărului nostru George Gheorghiu-Dej pentru educarea tineretului în spiritul înălțat al epocii noastre.

(Continuare în pag. a IV-a)

BIOGRAFIE SIMPLĂ

Născut în ziua de azi, exprimă nedumerirea cu privire la fiul său cel mic, acum 13 ani, tatăl lui Paraschiv și-ar fi exprimat-o cam așa: de ce adică nu m-a ascultat el pe mine, tatăl lui, părintele lui, care l-a hrănit și l-a crescut, și în schimb altora, străini, de care habar n-avea, să le dea ascultare? Eu nu zic să nu-l ascult și pe alții, dar înțeleg să mă dădău ma-te, bun de muncă, la 13 ani, când i s-a născut să mă-nfrunte.

— Of, ce fi-e și cu părinții! S-ar fi luat cu minile de cap Paraschiv, ascu, vindu-l. Parcă și se cerea prea multă minte să te apuce dorul de mizerie când mănecasei papara străică de la țară. Păi tata nu-și lucrea pământul lui decât după. Da, tată, asta nu uita tu, că-ți lucrai pământul după ce-l lucrai pe-al băiatului popii, în parte. Tu ce-ai fi vrut? Eu să-l lu pe prost sau orb? Să nu fi văzut că tu atunci n-ai mai avut, cu ce să-ți cumperi nici măcar cărți și caiete să te-ții în clasă a 7-a? Tu ai fost multumit în anul ăla că n-am mai mers la școală, dar pe mine m-ai întrebat ce-a fost în sufletul meu?

Mai toți băieții de vârstă mea se duceau la Centrul profesional de la Tirgoviste. M-am prezentat și eu la examen.

— Lasă, mă, că nu reușești și rămii acasă, se mîngia cu gîndul tată-său.

Își bătea și joc de el.

— Dacă oî lua tu examenul ăla, să nu-mi zici mie pe nume. Rîdea, dar cam galben.

— El, te-a găsit fochorul, mă? Îl întreabă în bălăcărie bătrînul după ce-a tras-o săpămîină. Ei, te-a găsit? Îl întreabă și a doua zi, apoi în fiecare zi. Ia treci tu înaintea boilor să-i dăm drumul, că soarele-i sus.

Băiatul tăcea întunecat, ursuz, și munea sub arșiță, mistuit de gînduri. Izbușe să-i strecoare înoiala în suflet. Nu știa, era prea tînr să citească în ochii prinși la colțuri de palanjenul zbriciturilor ai tatălui înoială mult mai tea a acestuia, chinul, rugămintile rostite în gînd cu patimă și deznașdejde să se adesească ce profesea el, nu știa nici că-i dărea și-și rușina asta; teama că ziua următoare va aduce scisoarea ce-i va smulge pe bătat, se amesteca cu dorința de a nu fi făcut de rușine. Scisoarea veni,

In sfîrșit, cu vechia că elevul Stănescu Paraschiv a luat toate examenele pentru primă. De tureare în țara acestei înfămii, făcu din plecarea lui o adevărată atare din sinul familiei. Să nu îndrăznească să-i ceară ceva, să uite că a avut un tată, o mamă, neamuri. Și mama, să n-o puiă dracul să-i trimidă ceva în ascuns, niciun capăt de ață, c-o să aibă de-aface cu el. Se scootea lovit în soartă de succesul copilului. Frica de a se vedea singur în țara unei vieți grele spre bătrînețe (celalalt lui se angajase la S.M.T.—Costești) după ce așteptase ca băieții să se facă mari, se dovedi mai tare decît minăria părintelui pentru desleptăciunea și apicarea spre învîdătură a băiatului. În 1950, când se petreceau toate astea, era, poate, de înțelese amărăciunea bătrînului. Paraschiv nu mai putea fi însă întors înapoi.

Si să se mai spună că e numai intimplare și nu și o parte din voiața omului; tateorii, pe cîi se pare, intimplarea singură schimbă cu totul o intente, mai întotdeauna, dacă ar fi să ne luăm și după cazul lui Paraschiv, intimplarea vine în intimplarea unei năzuințe tainice, bună sau rea, și invers, în orice caz aie e greu să se spună că nu și-au dat mina. Inchipuiți-vă această situație caraghioasă: un tînr de aproape 17 ani, cu carnet de lucrător în buzoian, plecat dintr-o mică fabrică de tinichigerie, unde fusese repartizat la terminarea școlii, întrebînd în dreapta și în stînga, în cartierul indicat, cu adresa în mînă, unde e întreprinderea „21 Instalajii”, și nimeni neîntînd în slare să-l lămurească nici măcar unde e strada, nemaiavînd de „21 Instalajii”.

Poate că exista o explicație, se schimbau numele străzilor, apăreau noi întreprinderi peste noapte. Trebuie să arătăm, înainte de a vedea cum s-au petrecut lucrurile, de ce părăsise înănt mică fabrică de tinichigerie. Simplu: fusese repartizat greșit. Era lăcătus, ce să caute el la tinichigerie? Ce-o fi „21 Instalajii”? Nici pînă-n ziua de azi Paraschiv nu știe, deși a umblat aproape o săptămîină după ea. Intimplarea a venit în intimplanța visuului. Print-un aranjament deschis cu soarta, a dat curs invitației de la intrarea Uzinei „Vasile Roaită”: angajăm lăcătusi; și s-a prezentat.

O soartă fericită s-ar putea spune, deoarece dacă ar fi găsit întreprinderea „21 Instalajii”, asta poate ar fi întîrziat mult împăcarea cu tatăl. O împăcare originală.

Era în vremea cînd și la Cerbu băteau vînturi înnoitoare. Oamenii începuseră lupta pentru înțelegerea unei gospodării colective. Paraschiv se întreba dacă tată-său s-o fi înscris sau nu și, într-o zi, se hotărî să meargă pe-acasă, să vadă ce fac ai lui.

Bătrînul nu se înscrisese dar nici departe nu era. Paraschiv a stat cu el la tîlăsoa noapte întregă, iar a doua zi avea convingerea și mîndria că el „l-a lămurit”.

Cîrînd uimeștii din secția pompe îl aleseră pe Paraschiv secretar al organizației de secție. Îl plăcea atunci ca și acum, să se ocupe de organizarea activității sportive a tinerilor. Munca asta, mai puțin știută, care se ascunde între liniile unei știri scurte de ziar: „Echipe de volei, de fotbal de atletism de la uzina cutare s-au întîlnit pe teren cu cele din uzina cutare; Spartachiada de vară etc. etc.” — se pierde în noianul marilor eve-

nimente, dar educația tineretului e o operă de răbdare, de înlănuire continuă a unor asemenea evenimente mărunte în aparență, care lucrează asupra minților linere și modelează deprinderile. E interesant că Paraschiv are conștiința importanței fiecărei acțiuni de acest fel, mai puțin a importanței lui, ceea ce face, de altfel, farmecul acestui tînr de 27 de ani, blînd și bun, cum zice tată-său, calități care nu i s-au alterat.

Să nu se creadă însă că e un neprîhînit, de genul inginerilor, sau că nu mai are loc să se perfecționeze, e un om ca toți oamenii, are și el păcatele lui, mai amină ceea ce nu poate suferi amănare fără a-i dăuna, mai are de luptat destul ca să înțeleagă ce rămășițe ale mentalității individualiste țărănești se mai amestecă în judecățile lui. Se află și el în situații paradoxale, ca mulți dintre noi. De pildă, el, secretarul, care s-a ocupat cu pasiune de înscrierea tinerilor muncitori la școala medie, abia acum își găsește timp și pentru sine. La toamnă mădăvește să se înscrie. Său, el, muncitorul evoluat, propagandistul, candidatul de partid pe atunci, la puțină vreme după împăcarea cu familia, este chemat într-o zi urgent printr-o telegramă la Cerbu: „Mama grav bolnavă”. Se duce, firește, mama nu e în casă, nu e niciăieri. Nimeni. Altfel de grav să se fi îmbolnăvit încă s-o fi dus-o la spital? Linștește-te, băiete, a fost un șiretlic țărănesc. Ulte-o că vine cu vaca, rîzînd:

— Astă seară mergem în peji.

Prima replică:

— Pentru asta m-ai chemat? Zău, mamă, ce-ți veni? Am lăsat totul ballă și am alergat la tren. Imi scoji sufletul că ești bolnavă și cînd colo...

— Lasă-ți laci de cap cu ea. Te-nsurăm.

Și omul care la o vîrstă înfrăgă a știut să înfrunte uraganul miniei părintelui iubit, bărbatul acum cu școală, cu experiență, om liber și luminat, s-a supus unui obicei învechit, al cărui rădăcină stă în faptul că nu lîne seama de lucrul cel mai important care poate lega pe viață un băiat de o lată: dragostea. Din țerire a avut noroc de o nevastă bună, o fetișcană frumoasă, veselă, săndătoasă (mama, e drept, n-a greșit) pe care Paraschiv o iubește din tot sufletul. Și este, la rîndul lui, iubit. Băiatul pe care i-l-a făcut a luat de la amîndoua frumusețe, bunătațe și sensibilitate. În totul discuției cu un străin vine deodată de afară cu o știre importantă pentru tată-său, dar foarte, foarte secretă, trebuie să i-o comunice numai la ureche. E altfel de emoționat, însă, că șoapta lui se aude:

— Tăticule, alară plouă.

— !!!

Poate că toate astea întregesc ceea ce trebuie să știm despre un om pe care-l socotim demn de dat exemplu local pentru că și el e conștient de ceea ce mai trebuie să facă pentru a se desăvîrși ascultînd mereu glasul timpului său.

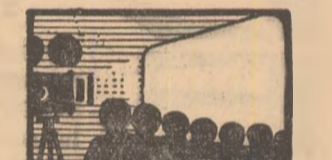
H. ROHAN

In excursie la „Șapte scări”

Cinematografe

Tu ești minunată: Patria (9; 11,30; 14; 16,30; 19,00; 21,15); București (9,15; 11,30; 13,45; 15,30; 18,45; 21,15); 1 Mai (10,15; 12,45; 15,15; 17,45; 20,15); Gh. Doja (9; 11,30; 14,00; 16,30; 19,00; 21,30); Ștefan cel Mare (10,15; 12,30; 14,45; 17,30; 19,45); G. Coșbuc (9,30; 11,45; 14,00; 16,15; 18,30; 21); Grădina Progresul (20,30); Stadionul Giulești (20,45); Grădina 13 Septembrie (20,30); Arenele Libertății (20,30); Dracul și cele 10 porunci (cinemascop) Republici-

ca (9; 11,15; 13,45; 16,30; 19,00; 21,30); Elena Pavel (9; 11,15; 13,30; 16,00; 18,30; 21; grădina 20,30); Crivița (9,45; 12,15; 14,45; 17,00; 19,30); Alex. Sahla (10; 12,15; 14,30; 17,15; 19,45; grădina 20,15); Patinoarul 23 August (21); 23 August (9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21,30); Lumină de iulie: Magheru (10; 12; 15; 17; 19; 21); Giulești (10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30); Lumină (rulează în continuare de la orele 10 pînă la orele 14, după-amiază 16; 18,15; 20,30); Libertății (10; 12; 16,30; 18,30; grădina 20,30); Pe urmele bandel: rulează la cinematografele Vasile Alecsandri (15; 17; 19; 21); I. C. Frimu (9,30; 11,15; 13; 14,45; 16,30; 18,30; 20,45; grădina 20,15); Miorita (10; 12; 15; 17; 19; 21); Răzînd vărgat: Tineretului (10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); Tudor Vladimirescu (16; 18; 20); Noua prietenă a ta: Victoria (10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45); Martie: (16; 18,15; grădina 20,15); Flacăra: (15; 17,15; 19,45); Colegiul: Central (10,30; 13; 15,30; 18,00; 20,30); Arta: (16,00; 18,15; 20,15; grădina 20,30); Cereomuski: Mosilor (16; 18,15; grădina 20,30); Volga: (10; 12; 16; 18,15; 20,30); Haiducii din Rio Frio: Unirea (16,00; 18,00; grădina 20,15); Program special pentru copil la orele 10,00 la cinematograful 13 Septembrie; Magistratul: 13 Septembrie (11,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); Așa a fost — Moscova — Antarcica — Primăvara obișnuită — rulează în continuare de la orele 10,00 pînă la orele 21,00 la cinematograful Timpuri Noi;

Pe teme științifice

„Fauna R. P. Romine” și „Flora R. P. Romine”

„Fauna R. P. Romine” și „Flora R. P. Romine” sînt cele mai mari lucrări de știință naturală la care lucrează în prezent oamenii de știință din acest domeniu.

„Fauna R. P. Romine” este o operă complexă, a cărei editare a început încă din anul 1949. Din cele aproximativ 150.000 de specii de animale din țara noastră, care urmează să fie descrise în această fundamentală lucrare, au fost prezentate peste 30 la sută. Pînă acum au apărut 98 de fascicule-volume din cele aproximativ 100, care va cuprinde în-

treaga lucrare, printre care „Rotatoria”, „Amphibia”, „Reptilia” etc. în care sînt descrise speciile și unele subspecii ale acestor grupe de animale. Sub titlu se află fascicula „Pestii”, iar în curs de redactare alte fascicule cuprinzînd diverse grupe de insecte.

O altă lucrare monumentală, la care își dau contribuția științii de botaniciști clieteni și cei din București, o constituie „Flora R. P. Romine”. Din această lucrare au apărut pînă acum 9 volume, al X-lea se află sub tipar, iar altele în pregătire.

REZULTATELE UNEI NOI METODE DE PLANTARE

Specialiștii de la Institutul agronomic „Tudor Vladimirescu” din Craiova au elaborat o nouă metodă de plantare a tineretului nispoase cu căis altoi pe zarzăr, specie care valorifică cel mai bine aceste terenuri.

Experiențele au fost făcute la punctul experimental Timburești din sudul Olteniei, pe nisipuri semifixate, cu o fertilitate scăzută și cu apă freatică la 9-11 metri. În timpul verii, temperatura în straturile superficiale ale acestor terenuri depășește 60 grade Celsius.

Noua metodă constă în plantarea pomilor în gropi semidincii la 50 cm sub ni-

veul solului, cu două straturi consecutive de gunoi tasată — unul la 1,10 metri și celălalt la 1,60 m adîncime. Încă din primii ani pomii s-au dezvoltat viguros. S-a observat extinderea rădăcinilor orizontale care au depășit mult zona de protecție a coroanei, iar în profunzime rădăcinile au ajuns la pomii în vîrstă de 6 ani la 4-5 metri, ramificînd puternic.

Consecința practică a acestui mod de plantare a fost nu numai dezvoltarea puternică a sistemului rădăcinar, dar și a părții aeriene a pomilor, ceea ce a dus la realizarea unor producții mari chiar și în perioadele lungi de secetă.

Activitate febrilă în prisaca gospodăriei agricole colective. Sectorul apicol al G.A.C. „Scinteia”, raionul Slobozia, regiunea București, are 57 de stupi, care vor sporii prim roire artificială.

O inimă cu... baterie

După cum relatează „Scottish Daily Express” inima cetățeanului Macnare, în vîrstă de 47 de ani din Glasgow este alimentată de o mică baterie cu semiconductori. Bolnavul se simte excelent.

În urmă cu nouă ani, Macnare a suferit primul atac de cord și a fost internat într-un spital. Pulsul îi scăzuse la 40 de bătăi pe minut.

Starea bolnavului era extrem de gravă, se pierduse orice speranță. Atunci Dr. Show a propus o operație experimentală. Aceasta a fost efectuată la 1 noiembrie 1962. Între coastele pacientului s-a introdus o mică baterie cu semiconductori de mărimea unei brichete, legată prin două fire subțiri de sîrmă de compartimentele inimii. Acum ea bate regulat, iar pulsul s-a normalizat.

În laboratorul de radio-chimie al Institutului de cercetări chimico-farmaceutice din Capitală

Rolul stimulenților

În numeroase lucrări agricole socialiste din regiunile Dobrogea, București, Ploiești și altele, se extinde folosirea stimulenților de creștere la culturile timpurii de tomate. Ca stimulenți sînt utilizate preparatele românești tricoloron și 2,4-D, în concentrații de 10 mg la litru de apă, pe la

dispoziția unităților de cercetări hortivice. Aceste preparate provoacă intensificarea aluzului și dezvoltarea nutritivă și activizarea proceselor de sinteză, ducînd la creșterea rapidă a tomatelor.

Prin folosirea stimulenților de creștere se obțin recolte de roșii mai timpurii, mai mari și fără seminte. Pe terenurile experimentale ale I.C.H.V. s-au realizat în anul trecut sporuri de recoltă de 30-40 la sută, producțiile de roșii a ajunsînd pînă la 10 Iulie la 20.000-25.000 kg și pînă la 1 august la 50.000 kg la hectar.

Pe Argeș în sus...

Contemplî primăvara de la-nălțimea omului și stîncii Zăpezile iluminează sobru montanele întînderi crescînd la orizont.

Stau oamenii, cu mina streasîină la ochi... În fruntea băi lumini, lumini și orizonturi repetate — auzi! Un strigăt, cadențînd ecouri și strigătul e seară-n munte, sus...

Și după strigăt — risul. De pe un mal pe altul, doi oameni, prăfuți de stîncă și de vechia răscolită-au ris.

Poate că tocmii din adînc veneau rostogolite ecouri: fuserăz incremenite izvoare — cascade mari de stalașmite și de stalactite și-au auzit cum umbli sub pămînt alți oameni, coborîți să le desferese. Și după strigăt a fost risul lor, al oamenilor, prăfuți de stîncă și de vechia răscolită.

Din piso în pisc îl contempla înzăpezit de mari legende — Timpul.

Era vremea!

Și începură — atunci să se topească zăpezile și să arate chipu-adevărat acelui timp îmbătrînit scîzînt pînă la frunte, pîn-la genunchi, pîn-la călcîiul lor și el, păsînd pe vechiu-i creștet mășorât, strîngîndu-se din sus în sus, rideau.

„Oamenii care-au cules din țărîniș aripiile Mesterului Manole le ură înalt, în timpul lor, pentru alți zbor.

FLORENȚA ALBU

Piinea

După ce iulie își ridică ancora și pleacă spre mările toamnei galbene, După ce legămătoarele lanuri S-au strîns la sfîrșit în hambarele pline, După ce marșul combinelor încețază Și s-aud peste cîmpuri doar cavalcadele tractoarelor grele Așternînd covorul pentru noi germinații, Imi place să simt mirosul piinii-n cupatoare...

Și parcă rupînd o bucată din piinea cea nouă, Văd toate frunțile strălucînd de sudoare Și știu: pentru fiecare boabă strînsă-n hambarele pline A fost nevoie, omule, de inima ta, de mințile tale, de tine!

V. PORUMBOIU
tehnician agronom

CRONICA LITERARA

Apă volumul de nuvele și povestiri „Nopti infrigurate” (1958), prozatorului Aurel Mihale apare în librării cu o nouă carte consacrată anilor de război.

Romanul „Fuga” cuprinde istoria unui fîran de prin părșile Bărăganului, Dragomir Jiga, pe care vîntoarea războiului cotropitor dezlanțuit de fasciști îl poartă pînă pe Don. Evoul nu intrunește, de la început, însușirile unui clar-văzător, ale unui om pe deplin edificat asupra sensului evenimentelor trăite. O vreme, pe front, se lasă împins de acel impuls al disciplinei militare, îndeplinînd cu rigoare ordinele comandanților, oricare ar fi fost ele, dintr-o ezare sloganurilor despre „crucimea bolșevicilor” etc. Îl apasă totuși sentimentul unei mari nedreptăți care i s-a făcut atunci cînd a fost smuls din sat, de lîngă nevasta sa tinăra, de lîngă roștile gospodăriei abia încheiate. O conștinere, din ce în ce mai limpede formulată, își face loc în sufletul său: plecarea în acest război a fost o nebulă, o nebulă a celor mari, pe care el o poate plăți oricînd cu viața. De aici puterea cu care-l transcende gîndul — aproape transformat în obsesie — al întoarcerii acasă, al fugii, de aici voința imensă — transmisă și tovarășilor săi

— de a răzbate, în drumul cător țară, prin stepe înghețate, lupînă și viscoale cumpilte, cu foamea, cu disperarea, cu vesnică amenințare a morții.

Primele capitole ne introduc în atmosfera vieții de tranșee, reconștinute climatologic al zilelor imediat premergătoare marii ofensive sovietice de la Stalingrad, moment crucial în desfășurarea războiului. De citu vreme, o tăcere de gheață pare să se fi așternut peste fronturi, o acalmie care nu prevestește nimic bun ostașilor romîni ghemați în sanziurile de tragore. Cîrui tînră anușă apropierea viscoalelor, a marșilor geruri din stepe rusească. Dinșpra liniile sovietice nici o mișcare, o liniște care strecoară însă în inimile soldaților a spaimă mai adîncă decît urgia bătațiilor prin care trecuseră pînă atunci. „De zile și nopți în șir, notează scriitorul, care i s-a făcut atunci cînd a fost smuls din sat, de lîngă nevasta sa tinăra, de lîngă roștile gospodăriei abia încheiate. O conștinere, din ce în ce mai limpede formulată, își face loc în sufletul său: plecarea în acest război a fost o nebulă, o nebulă a celor mari, pe care el o poate plăți oricînd cu viața. De aici puterea cu care-l transcende gîndul — aproape transformat în obsesie — al întoarcerii acasă, al fugii, de aici voința imensă — transmisă și tovarășilor săi

într-un război nebunesc. Și, dintr-o dată, uraganul: sub presiunea de nestăvilit a înaintării sovietice fronturile hitleriste se prăbușesc pe distanțe de sute de kilometri, puhoarele armatelor invadatoare se scurg către Apus, mearg în derută, mearg sub teoană de a nu fi prinse în clestele înecăruiri.

Mult în urma trupelor în retragere rămîne un mic grup de ostași romîni care, răzleșiți de unitatea lor, se trescesc la un moment dat singuri pe drumurile nesfîrșite ale stepei. Relația impresurătorilor, de întena dramatică, în care se desfășoară

cestor oameni prinși într-o situație de viață excepțională, ajunși, datorită condițiilor extreme în care se află să dea un examen etic sever. Intr-adevăr pentru a continua drumul, pentru a nu ceda tentației renunțării (în acest sens scena luptei degeriților cu ademenirea înșoțătoare a șomului, care ar fi precedat moartea și memorabilă) se cere o încordare excepțională a poînței, o tărie sufletescă rară. Acum ies la iveală înaltele valori morale ale unor, simțul solidarității umane care-l caracterizează pe caporalul Marin Vanghele sau pe ostașul Tur-

descrerea acestor momente de tensiune, Aurel Mihale a realizat — am convingerea — cele mai bune pagini din literatura noastră despre ultimul război, de o mare concentrație a dramatismului și, totodată, de înalte semnificații umane.

Ajunși, împreună cu alte grupuri de fugari, la Deboltove — unde era centrul de triere a ostașilor răzleșiți de unități — Jiga și ai săi află că marile încercări prin care trecuseră cînd de la Stalingrad fuseră zadarnice: drumul către țară le era burlat. Regrupați în noi unități, după o sumară instruire,

sub ocupație este în așa fel înlocuit încit par mai degrabă cadrul unor intimplări cu caracter aventuros (asistăm la numeroase încercări și beșii, scene de tavernă etc. etc.) distonant cu nota generală a cărții.

Azapoșit într-o locuință plătută în mijlocul unor ruine de la marginea orașului, cei trei dezertori au ocazia să poarte lungi discuții cu Spiru despre care ei află, cum spuneam, că este comunist. Considerațiile acestuia asupra mersului evenimentelor, condamnarea pe care el o rostește la adresa războiului nu îndrept și a fascismului sînt mește, în intenția autorului, să influențeze conștiința celorlăți dar, din nefericire, personajul nu se conștințează ca personalitate umană puternică, via împresă de autenticitate, foarte pregelant în celelalte capitole, este aici mai palidă. E pîc că în această ultimă secțiune a romanului scriitorul a renunțat la maniera reținută, sobră a notei, introducîndu-nă pasaje declarative și chiar unele note sentimentale vizibile mai ales în evocarea vieții de acasă, din sat, pe care sî-o rememorează, miștat, eroii.

Cu excepția episodului final, cartea se menține însă, pe aproape întreaga ei desfășurare, la nivelul unei scrieri de primă mărime, reprezentînd una din aparițiile literare remarcabile ale ultimilor ani. O proză lipsită de artificii, densă, înțesată de fapte, expresia a unei expresive omonești bogată și semnificativă.

G. DIMISIANU

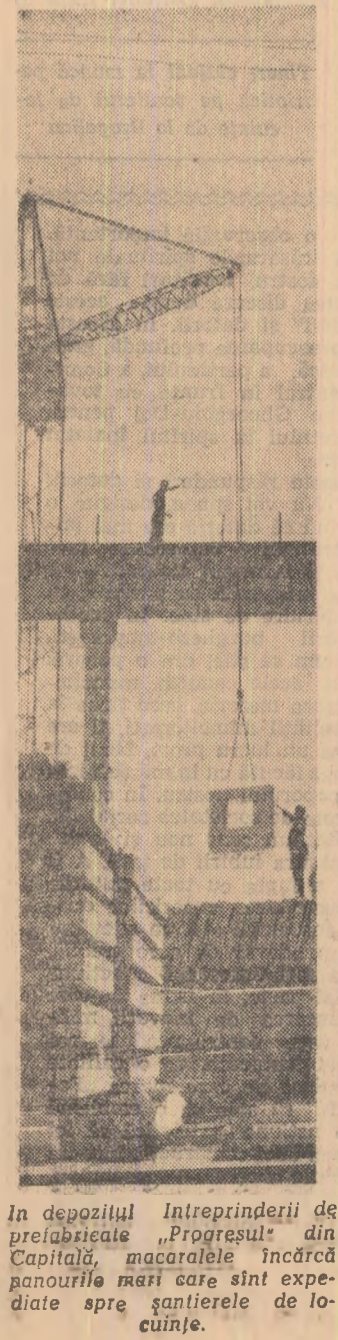
Aurel Mihale: „FUGA”

ră Jiga acestui pumn de oameni (conduși de Dragomir Jiga) constituie partea centrală a cărții lui Mihale și, totodată cea mai rezistentă sub raport artistic. La început într-o sanie, drumul este continuat apoi pe tuci (caci le sint înșoțate de niște nemii), prin viscol. Rînșii, purtați cu schimbul pe o țargă improvizată, îngreunată parargerea distanței — proviziile sînt din ce în ce mai puține, astfel că fugarii ajung să-și astimpare faamea mestecînd carne tăiată cu baioneta din leșurile cailor. Desigur, exponează unor atari impresurări poate impresiona prin însăși natura lor, dar aportul scriitorului nu se reduce la atit. Cîrtea urmărește reacțiile morale ale

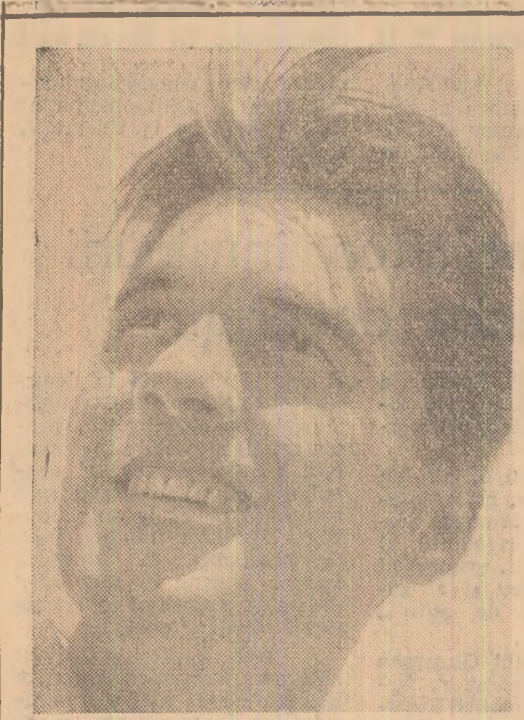
rică și în primul rînd pe Dragomir Jiga, fire generoasă și energică, în stare să-și înfrîngă slăbiciunile, sînt însuși și celorlăți sentimentul încrederei; tot acum apar însă și reacțiile sufletești ale altora: mostruozitatea morală a hitleristilor, lăstărea și egoismul țerog al celor doi ofițeri luați în sanie (Stoica și Dobăia) sau licheleșul de care dă dovadă, pînă la urmă, furierul Stetescu. Cu simț exact al absențelor, prozatorul urmărește (fără exces de intervenții analitice) graful procesului sufleteștă trăite de acești oameni care luptă nu numai cu munții de zăpădă, cu gorurile teribile, cu foamea și pîdăchii dar și cu propria sfirea lăuntrică. În

urma să fie retrimiși pe front. În urma unui act de nesupunere la ordăul supărat al unui ofițer. Jiga dezertază și, urmat de încă doi din vechii tovarăși Marin Vanghele și furierul Stetescu — continuă fuga spre grănițele țării. Ajunși, după un nou sfîrșit încercării la Odesa, cei trei fac un popas mai lung (unul din ei e grav rănit) și au o prîjicelă să-l apucosă pe Spiru, un comunist căruia e dată dintr-un lagăr liber și pe Fomina, o învîțătoare care avea legături cu partizanii.

Din acest punct al acțiunii, substanța cărții începe să se rarefiace, asistăm la pătunderea unor elemente convenționale sub raport literar. Tabloul Odesei

În depozitul întreprinderii de prelucrare „Progresul” din Capitală, macaralele încarcă panourile mari care sint expediate spre șantieretele de locuințe.

De ce zîmbesc studenții în sesiune?

O întrebare

și mai multe răspunsuri

Mă de fiziologii diferite, iată-ze unele printr-un element comun: zîmbetul.

— De ce zîmbesc studenții în plină sesiune, tocmai în sesiune?

— Singură, iacobică, întrebare pentru care avem tot un lacrimă răspuns de o pușină... de ziar.

De la bun început, o precizare. Studenții nu zîmbesc numai în sesiune. Studenții noștri zîmbesc cit fine studenții; absolvenții, ei dac apoi zîmbetul li nereză și spre lievare loc de muncă ce-i așteaptă. Fără să zîmbă omul care — după expresia consacrată — își vede vișul cu ochii? Milioane de oameni, de prieteni — au făcut totul ca să-l ajute, l-au înzestrat cu tot ce-i era necesar, i-au urmărit cu înțelegere eforturile, l-au încurajat. Zîmbetul e rezultatul spontan la toate acestea. Zîmbetul cald al studenților noștri de astăzi este o măsură exactă a mîndriei noastre de a li studenți. El este semnul recunoștinței pentru o existență croită pe dimensiunile frumozului, demnității și înalțelor idealuri care însulețesc generația noastră.

La acest capitol, cea mai sumară trecere în revistă trebuie să înscris evidența unor asemenea realități:

— pe haria patriei au căput noi orase universitare;

— un program de învățămînt temeinic, în conținut, perfecționare, privit cu toată seriozitatea de ambele părți: profesori și studenți;

— un număr impresionant de burse;

— o studenție mîltură, cu poiză de carte, hotărîtă să acumuleze mult, pentru ca să poată întoarce poporului rodul însuși al curiozității;

— zeci de noi cămine studențești, — perle arhitectonice concepute pe ideea celui mai autentic confort;

— bibliotecile care atrag aglomerația cărților și a cititorilor.

Total: o ambianță extrem de propice studiului și care stimulează în cea mai mare măsură la efort conștient. Astăzi, la noi, se învață bine. Examenele au devenit o sărbătoare a studenților și a profesorilor. Acum clița ani aceasta era o dorință. Acum e o realitate.

Progresul de calitate a fost făcut. Încercăm o sinceră bucurie acum; o bucurie autentică asemenea tuturor bucuriilor muncite, deasupra cărora au picurat și stropi de efort de pe frunți încinse.

Fieile carnetelor studențești găduiesc note care înmănușează o altitudine cetățenească, patriotică, demnă, certificînd maturitatea și responsabilitatea studenției.

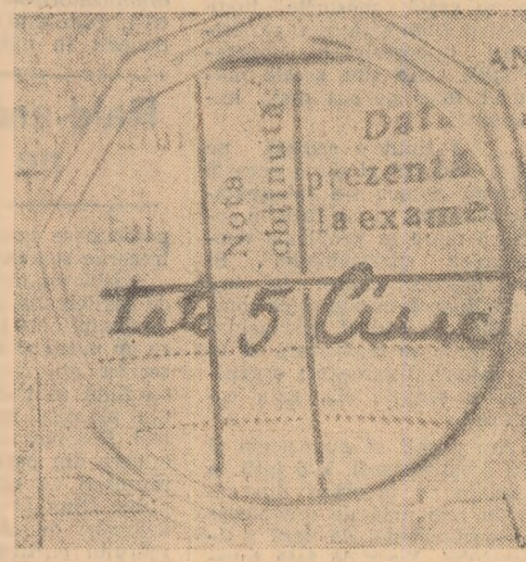
Cu un cuvînt, studenția noastră nu cunoaște zîmbetul superficialității, care „a totușor”. O caracterizează, dimpotrivă, zîmbetul ce apare între două lopte: bucuria pentru una deja cîștigată, încrederea izbîndei pentru alta care începe. Efortul, voința, dirigența și rădăcinile ascunse ale acestei flori lermecătoare, cu petalele larg deschise. Tocmai ele li dau viață lungă.

La Facultatea de medicină generală au fost analizate la microscop 2 carnete de student. Ne-au fost împărțite câteva din primele concluzii:

În compoziția notei zece s-au descoperit: 1476 ore studiu individual, 3245 pagini de notițe luate cu seriozitate, 273 ore petrecute în bibliotecă cu material bibliografic ajutor, 18 răspunsuri foarte bune la seminariile din timpul anului...

În compoziția notei 5 s-au descoperit: 147 variante Pronosport" întocmite în ore de curs, 873 file neacoperite de nici un fel de notițe, 29 bilete de cinema pentru filme vizionate la ore ce coincideau cu orele de curs, 4 certificate medicale cu „pauză vocală” aduse în seminariile din semestrele I și II... Analiza atență descoperă astfel „secretele” succeselor și insucceselor.

Anii romantici ai studenției

SEMNIFICAȚIA UNUI BUCHET DE FLORI

Acad. Eugen Macovski

Anul universitar este sîrșite. Mai sînt cîteva examene de dat și începe vacanța, mult așteptată odihnă după un an de muncă rodnică și constructivă. Munții și marea îi așteaptă pe tinerii studenți, oferindu-le din belșug posibilitățile de a cunoaște și de a admira frumusețile neasemuite ale patriei, de a se recredita în voie și de a se pregăti prin an de învățămînt. Taberele studențești, amplasate în locuri pitorești, dotate cu cantine, terenuri sportive, bibliotecă, îi așteaptă cu nerăbdare pe viitorii lor locuitori.

de activitate zilnic, interesant și variat, cu excursii, ceasuri exclusiv de odihnă, întâlniri cu oameni de știință, literă și arte, programe artistice, jocuri în aer liber, întreceri sportive și, în sfîrșit, serii cu petreceri colegiale presărate cu muzică, cîntec și dans. Petrecerile, vacanțele împreună studenții și studențele din mai toate orașele studențești.

Cei mai mulți dintre studenți trebuiau să renunțe la vacanță pentru ea, prin lecții particulare sau în alt mod, să cîștige banii necesari traiului zilnic și următorului an universitar.

Ei n-au terminat examenul și totuși nu anticipază hazardat vacanța. Vacanța studențească se apropie bogată în evenimente, alit de bogată încă trebuie lăcută... conspice chiar și după Mersul trenurilor. Trenurile vacanței sînt numeroase spre toate direcțiile: practică, odihnă la munte, la mare, muncă patriotică, excursii științifice...

Pagină realizată de VALERIU LAZAROV. Fotografii: IONEL CUCU

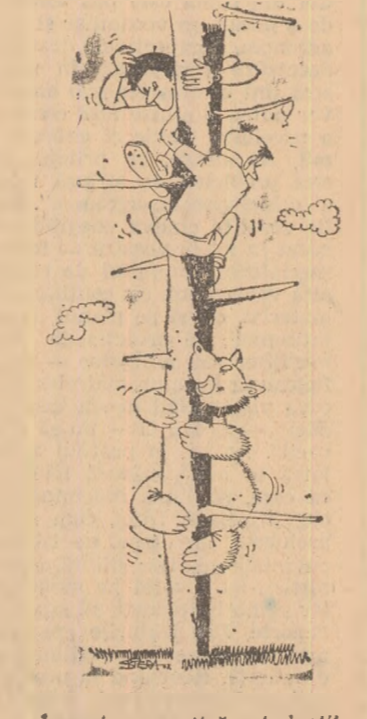
În prag de vacanță, multe buchețele de 9 și 10 găsești așternute pe file de carnet studențești. Florile succesului în sesiune mîtos a cerneală proaspătă. Ele au adus surîsul cel mai firesc pe fețele celor ce-au trudit în examene. Patru

chipuri — din năulimea celor ce stăpînesc „secretele” lui 9 și 10 — găduim în pagina noastră: Teodor Răduț de la Facultatea de transporturi, Gabriela Chioresanu de la I.M.F., Ion Constantinescu de la Institutul de arhitectură și Șerban Vasile de la Institutul agronom.

Febra examenelor... febra vacanței... prudente. Viitorii arhitecți se pregătesc pentru cele două cure de soare ale acestei vacanțe: la practica în producție și în tabăra studențească de pe litoral.

Vă invităm să fiți martorii anonimi ai unui emoționant toast în cinstea unei aniversări: carnetele lor de studenți împlinesc respectabila vîrstă de... 5 ani.

În prima practică, studenții de la zoologie au fost la... înălțime

Gînduri despre: Practică Tabără Munca patriotică Ultima vacanță

Peste foarte puține zile urmează să plec cu toți colegii de grup în practica de vară la șchele Boldesti și mai apoi la Ratinăria „I. Mat” Ploiești. N-am mari emoții, în ciuda faptului că este prima practică din viața mea de student. Este și firesc, pentru că pe băncile facultății am venit direct din producție. Și totuși, trebuie să recunosc, mă pregătesc sufleteste pentru acest eveniment. Urmează două foarte importante săptămîni de studiu. Am de învățat multe. Plecăm nu ca simpli membri ai unei expediții turistice oarecare, ci — să lăsoase o imagine din timpul muncii noastre — ca oameni care prospectează statură cu zăcămintă imense, pentru a le pune mai tirziu în valoare. Mă bucur la gîndul că-mi va fi extrem de familiar peisajul producției. Am să fac totul pentru ca și colegii mei — veniți la prima practică studențească — să se acomodeze cit mai ușor și cit mai repede.

Mă număr printre mîile de studenți care în taberele noastre așteptăm să sosim în taberele tineretii de pe litoral sau de la munte. N-am fost pînă acum niciodată la mare. De două ori mi-am petrecut vacanțele studențești la munte.

Sînt studentă în anul I la Facultatea de medicină generală. Cu cîteva luni în urmă am aliat ce se organizează o tabără pentru munca patriotică și, bineînțeles, m-am înscris printre primii studenți. Acum, măturăsc sincer, aștept cu nerăbdare plecarea la G.A.S. Brașov. În clasa a X-a am fost pentru două săptămîni acolo la munca patriotică și m-am simțit foarte bine. Nu pot uita buna primire ce mi s-a făcut atunci, zilele petrecute acolo, care mi rămîn în memorie ca cea mai plăcută vacanță din viața de elevă. Și cînd spun vacanță, mă gîndesc la treaba serioasă pe care am făcut-o, într-o atmosferă de încredere și bună dispoziție nepuzabilă. Nu m-am simțit obosită nici o clipă, mîncam cu mai multă poiză, eram veselă, spre bucuria muncitorilor care ne înconjurau cu dragoste părintească. Toate acestea aveau un sens mai profund. Cunoșteam un sentiment intens de plăcere și satisfacție, vînd rezultatul concret, imediat și poiză al muncii mele în cadrul gospodăriei de stat. Bucuria de a te ști folorsitor, încercată de mine atunci, ca o anticipare a activității viitoare închinată patriei și oamenilor ei, dorec s'o am și în acest an.

Așadar, numai în vara aceasta mă mai pot recomanda student Bugheci Gheorghe. La toamnă, prezent la locul de muncă, în producție am să încerc negreșii o bucurie inensă, dar și o ușoară stringere de inimă în ziua de 1 octombrie.

OPRIȚA VASILE
anul I — Facultatea de tehnologie I.P.G.G.

DRĂGAN VASILE
anul III — Facultatea de transporturi

Ura! Am găsit comora cu toate bucuriile vacanței!... Desene de: DIMITRIE SBIERA

FLORESCU SMARANDA
anul I — Facultatea de medicină generală.

BUGHECI GHEORGHE
anul V — Facultatea de masini și utiliaj petroler — I.P.G.G.

Nu sîntem martorii unui gest de cochetărie feminină. Tînă studentă la Facultatea de biologie vrea să știe precis cit se sîdăbește pentru nota 7 la examenul de chimie... Nu îngrijorător de mult!... În orice caz, nu exista pericolul anemierii dacă învăța cit pentru nota 9.

SPORT SPORT SPORT

Spartachiada de vară a tineretului În sensul că nu s-a făcut... „o mare cotitură“

În numărul din 14 mai al ziarului nostru a apărut nota „In căutarea întrecerilor“, în care se critica slaba preocupare a organelor U.C.F.S. din orașul și regiunea Ploiești pentru desfășurarea Spartachiadei de vară a tineretului.

După apariția acestei note, Consiliul regional U.C.F.S. Ploiești — sub semnătura vicepreședintelui său, Ion Dumitru — a trimis redacției un răspuns în care, după ce subliniază justifica criticilor făcute, se arată măsurile luate pentru îmbunătățirea participării tineretului la spartachiadă. Care sînt aceste măsuri? Iată-o pe cea mai importantă.

„S-a ținut o ședință pe plan regional și după această ședință munca s-a îmbunătățit în sensul că s-a făcut o cotitură mare în problema desfășurării spartachiadei“. Și mai departe, cităm: „La ora actuală se cunoaște orice competiție din cadrul spartachiadei, unde se desfășoară și în ce raion“. Interesant: organizați o ședință și... gata cotitura!

Am pornit să cunoaștem și noi acest miracol. Mai întâi o discuție cu tovarășii din comisia regională de organizare a Spartachiadei de vară a tineretului. Erau de față tovarășii Ion Dumitru, vicepreședinte al Consiliului regional U.C.F.S., D. Prună, secretar al comitetului orașenesc U.T.M., președintele comisiei orașenești, tovarășul N. Pantale, secretarul clubului sportiv „Petrolul“.

Tovarășul Prună, tovarășul Dumitru, ne informează fiecare, că toate treburile merg bine, că întrecerile spartachiadei cunosc o amploare deosebită. Ni s-a spus chiar: — Mergeți la oricare fabrică, în oricare comună. Vă veți convinge.

„SĂ INCERCĂM O SITUATIE“

Primum popas: Uzinele „I. Mai“, uzine unde lucrează mii de tineri.

Etapa I a Spartachiadei de vară a chemat la start aproape pe toți tinerii muncitori și uzinași noștri — a ținut să ne informeze prompt tovarășul Ioan Călin, secretarul asociației sportive. La gimnastică, spre pildă, s-au înțrecut vreo 2.500 de tineri, la turism peste 2.500, la atletism vreo 450, la fotbal vreo 16 echipe... în total sînt vreo 7.850 participanți.

Foile de concurs ne-ar oferi poate o cifră mai exactă. — A, da, desigur. Să încercăm o situație: la gimnas-

Plecarea echipei olimpice de fotbal a R. P. R. în Danemarca

Joi dimineață a părăsit Capitala, plecând spre Copenhaga, echipa olimpică de fotbal a R. P. Române, care va întâlni duminică în preliminariile turneului olimpic reprezentativa Danemarcei. Au făcut deplasarea următorii jucători: Datcu, C. Haidu, Popa, Nunweller III, Greavu, Dan, Petru, Koszka, Nunweller IV, Piricabab, Varga, Manolache, Constantin I. Haidu, Manolache, Răkși și Crăiniceanu.

Echipa este condusă de tov. Gh. Popescu, vicepreședinte al U.C.F.S. și președinte al Federației române de fotbal. Antrenorii echipei sînt Silviu Ploesteanu și Gh. Ols.

tică sînt tineri din 17 secții, dar n-avem foi de concurs... La turism sînt 1500, dar înscrși sînt 2500 turiști. — La concursuri de orientare turistică? — Înch n-am organizat, avem puține bușule. La fotbal 14 echipe. Și-am uitat handbalul: 10 echipe, e drept pînă acum doar 6 în concurs. Și tovarășul Călin a început un nou calcul, care i-a adus la start de astă dată doar 5730 participanți.

N-am mai insistat. Tinerii uzinei sînt într-adevăr pasionați pentru sport și organizatorii — asociația sportivă, comitetul U.T.M. — au dovedit în ultima vreme o

Raid-anchetă în regiunea Ploiești pe urmele unei scrisori

preocupare sporită pentru întrecerile spartachiadei.

Există un număr apreciabil de participanți la aproape toate disciplinele competiției, care ar putea fi depășit, nu în scrisoare așa cum se încearcă, tendință ce trebuie înălțată din practica unor organizați.

Desigur, un control mai eficient din partea comisiei orașenești de organizare ar fi putut frîna în fața asemenea încercări de exagerare a numărului participanților. Și ar fi ajutat, pe de altă parte, ca întrecerile să înceapă în primele zile ale etapei I la toate disciplinele, asigurînd participanților mai multe zile de concurs, nu o singură zi ca pînă acum. Tot din această pricină înțocmirii, echistii, motociști înch n-au luat startul. Oamenii cînd etapa I a fost prelungită, organizatorii au un bun prilej de a remedia lipsurile manifestate, de a mobiliza la startul întrecerilor un număr și mai mare de tineri.

STADION FARĂ... SPORTIVI

Înainte de a intra în centrul comunei „I. L. Caragiale“ privirea îți este atrasă de un frumos stadion, terenul de fotbal gazdat de la carte înzestrat cu pista de atletism, gropi pentru sărituri, cu adevărat o bază sportivă gata în orice moment pentru întreceri. O singură lacună: lipsesc întrecerile, tinerii sportivi.

Săptămîna viitoare — a încercat să spulbere nedume-

ria noastră tovarășul Gheorghe Radu, președintele asociației sportive „Recolta“ — începem „tare“ cu spartachiada. — Bine, dar întrecerile etapei I sînt pe sfîrșite și... trebui început acum două luni.

Am poposit în această comună la îndemnul tovarășului Dumitru, vicepreședinte al Consiliului regional U.C.F.S., care ne-a precizat că aci întrecerile spartachiadei se desfășoară foarte bine... Confruntată cu realitatea de pe terenul comun „I. L. Caragiale“, invitația tovarășului Dumitru ne amintește de o replică a unui personaj caragialesc: ad-

din plin. Și dacă am avea și mai multe terenuri... Regretăm chiar că nu ne-am îndreptat de la început spre ele.

La stadionul „Petrolul“ un concurs de atletie pentru juniori și restul bazelor sportive, admirabil amenajate te emoționează prin... solitudinea lor. Ne-am zis că poate n-am nimerit noi la timp (deși era duminică, ora 10 dimineața). Și am pornit mai departe.

La baza sportivă „Dorobanțul“ se juca fotbal într-o competiție ocazională, iar pe terenul Rafinării nr. 1 o echipă de puști din cartier alergau de zor după o mingie. Pe celelalte terenuri: iarbă, soare și o netulburată liniște.

Am pornit apoi spre centrul orașului. Cîteva panouri mari și îngrijit lucrate invitau tinerii să practice gimnastica sau inotul. Despre spartachiada însă nimic!

Am citit din nou adresa primită la redacție: „...fapt ce a făcut ca după această ședință munca să se îmbunătățească în sensul că s-a făcut o cotitură mare în problema desfășurării spartachiadei“.

E drept că în dosare s-au adunat mai multe informații și că cifrele au sporit. E drept că s-a făcut un program al întrecerilor și antrenamentelor și că un mare număr de cadre tehnice au fost invitate să sprijine această competiție. E drept că la comitetul orașenesc U.T.M. ca și la cel regional U.C.F.S. s-au ținut diferite ședințe și s-au alcătuit detaliate informări. Intorcîndu-ne de pe teren ne-am dat seama că desore cotitura cu pricina noi aflasem încă din primele ore ale sosirii la Ploiești — cînd ne-am deplasat la Consiliul regional U.C.F.S. Cotitura se făcuse în scris și dosare și noi o căutam la Teleajen și la Fabrica „Dorobanțul“, pe stadionul Petrolul și în comuna „I. L. Caragiale“.

E de mirare cu cît superficialitate și lipsă de răspundere au răspuns tovarășii din comisia de organizare a Spartachiadei la sesiunile pe care le-a făcut ziarul. Credem că mult mai folositor ar fi dacă de viitor membrii comisiei ar munci efectiv, ar merge mai mult pe teren, renunțînd la ședințe și rapoarte.

UNDE-I COTITURA ? După ce am vizitat asociațiile sportive amintite am pornit spre terenurile și sălile de sport. Pe drum ne stăruiau în minte cuvintele tovarășilor din comisia de organizare: „Toate bazele sportive sînt folosite

mirabil, sublim, dar... lipsește cu desăvîrșire. Și, pentru înlăturarea oricărui dubiu, se cuvîne să adăugăm; de mai bine de un an, niți un activist sportiv n-a fost văzut în această comună.“

Am citit din nou adresa primită la redacție: „...fapt ce a făcut ca după această ședință munca să se îmbunătățească în sensul că s-a făcut o cotitură mare în problema desfășurării spartachiadei“.

E drept că în dosare s-au adunat mai multe informații și că cifrele au sporit. E drept că s-a făcut un program al întrecerilor și antrenamentelor și că un mare număr de cadre tehnice au fost invitate să sprijine această competiție. E drept că la comitetul orașenesc U.T.M. ca și la cel regional U.C.F.S. s-au ținut diferite ședințe și s-au alcătuit detaliate informări. Intorcîndu-ne de pe teren ne-am dat seama că desore cotitura cu pricina noi aflasem încă din primele ore ale sosirii la Ploiești — cînd ne-am deplasat la Consiliul regional U.C.F.S. Cotitura se făcuse în scris și dosare și noi o căutam la Teleajen și la Fabrica „Dorobanțul“, pe stadionul Petrolul și în comuna „I. L. Caragiale“.

E de mirare cu cît superficialitate și lipsă de răspundere au răspuns tovarășii din comisia de organizare a Spartachiadei la sesiunile pe care le-a făcut ziarul. Credem că mult mai folositor ar fi dacă de viitor membrii comisiei ar munci efectiv, ar merge mai mult pe teren, renunțînd la ședințe și rapoarte.

IOAN CHITU
VASILE RANGA

Lección practică: inginerul Matei Berindei — director științific la Stațiunea experimentală Argeș — explică unui grup de colectiviști felul cum se formează tuberculul la cartofi și cum se combat dăunătorii. Foto: AGERPRES

Resursele locale sînt la îndemîna oricui

(Urmare din pag. 1)

Lucian Dinu și Mircea Sandu, își educe o contribuție însemnată, mai ales la transportul bălăstului, nisipului și apei. Peste cîteva zile vor începe lucrările de fundație.

Lucrările de ridicare a construcțiilor zootehnice, se află de asemenea, într-un stadiu avansat în gospodăriile colective din Dobromir, Sălcuța, Tăpșezita, Ploșgor și altele. Se acordă o mare atenție folosirii pe scară largă a materialelor provenit din resurse locale. La Mischiu, de pildă, cea mai mare parte din materialul lemnos pentru grinzi și căpriori a fost procurat prin defrișarea pilcuzilor de pădure și arboretului răzlet. Pentru procurarea bălăstului pentru betoane, tinerii au transportat prin acțiuni de muncă patriotică cantități necesare toamii din cariera de la Bucovăț, situată la peste 13 km distanță. Materialul a fost însă asigurat și lucrările se desfășoară intens.

Analizînd situația la nivelul raionului ritmul de execuție a lucrărilor — merge încă încet. Din cele 38 de grajduri planificate, lucrările au început de abia la 16 — și dintre acestea doar 6 sînt la acoperiș, iar la restul se mai lucrează la fun-

dații și zidărie. Din cele 15 meșenării doar la 3 a început lucrul și tot la atît de fluxuri pentru porci. Invoacarea unor cauze obiective nu corespunde de întotdeauna situației de fapt. G.A.C. din Predești, de pildă, pentru construcțiile planificate (un grajd și o mater-nă) are materialul-cheie procurat (ciment, țiglă, cherestea). Ei nu încep însă lucrările fiindcă le lipsește... bălăstul. Pentru că bălăstul din comună este arid și nu se pretează la betoane, aprovizionarea acestuia a fost contractată cu un cetățean din comuna Cernele... Cum acesta mai are asemenea contracte (după spusele tovarășului inginer Ion Manolache, cu încă vreo 5 gospodării, egalonate, se pare, în-înțea lor), cei din Predești așteaptă pînă le va veni rîndul. „Vare e mare“ — spun tovarășii din consiliu de conducere al gospodăriei, desi cred că asta nu poate constitui o mîngîiere pentru ei. Surșa de bălăst este la numai 8 km de atelaj. De ce nu s-a mobilizat acum la transportul bălăstului? Doar cerințele lucrărilor din cîmp sînt acum mici. Oare colectiviștii din Predești nu și pot organiza la Jiu o carieră proprie, așa cum au făcut cei din Mischiu? Cît de avansate ar fi fost lucrările dacă s-ar fi procedat în acest fel!

Foarte încet se desfășoară aceste lucrări și la G.A.C. din

Prîmirea de către tovarășul Chivu Stoica a ambasadorului R. D. Germane la București

La 20 iunie a.c., tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., a primit în vizită de

prezentare pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. D. Germane la București, Anton Rüh.

Solemnitatea înmînării unor decorații

La Palatul R.P. Romîne a avut loc joi după-amiază, solemnitatea înmînării unor ordine și medali.

Au luat parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Ștefan Voitec, vicepreședinte al Consiliului de Stat, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, oameni de știință, cultură și artă.

Artistul poporului Gheorghe Storin a fost decorat cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne“, clasa I, pentru activitate îndelungată și merite deosebite în domeniul artei dramatice.

A fost conferit „Ordinul Muncii“, clasa I, tovarășului Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, pentru merite deosebite în opera de construire a socialismului.

Cu „Ordinul Muncii“, clasa I, au fost distinși scriitorul Demostene Botez, pentru merite în domeniul literaturii și activității obștești, prof. ing. Tudor D. Ionescu, pentru contribuția adusă la construirea socialismului, artistul poporului Jules Cazaban, pentru activitate îndelungată

și merite deosebite în domeniul artei dramatice, compozitorul Ion Dumitrescu, pentru merite deosebite în domeniul creației artistice și contribuția adusă în dezvoltarea activității muzicale din Republica Populară Romînă, prof. dr. Constantin C. Dimitriu, pentru merite în activitatea didactică, științifică și pe tărîmul sănătății publice.

A fost conferit Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne“, clasa a II-a, tovarășului Ion Gluvcacov, pentru activitate îndelungată în mișcarea muncitorească și merite în construirea socialismului, și tovarășului Constantin Pașchivescu-Bălcăeanu, pentru contribuția adusă la construirea socialismului.

„Ordinul Muncii“, clasa a II-a, a fost acordat scriitorului Ion Marin Sadoveanu, pentru merite deosebite în domeniul creației literare, și tovarășului Constantin Dumitru Berbec, pentru merite deosebite în activitatea obștească.

Cu prilejul împlinirii a 15 ani de la apariția revistelor „Femeia“, „Săteanca“ și „Dolgozo No“ au fost decorați cu „Ordinul Muncii“, clasa a II-a, tovarășa Maria Ciocan și cu „Ordinul Muncii“, clasa a III-a, tovarășele Georgeta Zeis și Irma Jaleab. S-a conferit tot cu acest prilej „Medalia Muncii“ unui număr de șapte tovarășii.

Au fost distinși cu „Ordinul Muncii“, clasa a III-a, tovarășii Mircea Niculescu și Ionica Apostol, pentru merite deosebite în domeniul creației sănătății oamenilor muncii.

După ce a înmînat înaltele distincții, tovarășul Ștefan Voitec, vicepreședinte al Consiliului de Stat, din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a Consiliului de Stat, a Consiliului de Miniștri, personal din partea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, a felicitat călduros pe cei decorați, urîndu-le sănătate, ani mulți de viață și noi succese în activitate.

Au răspuns tovarășii Grigore Geamănu și Demostene Botez.

Participanții la solemnitate au felicitat cu căldură pe cei decorați.

(Agerpres)

INFORMAȚII

La lucrările Congresului mondial al femeilor de la Moscova, ce se vor desfășura în zilele de 24-29 iunie, va participa și o delegație a Consiliului Național al Femeilor din R.P.R.

În ziua de 20 iunie au plecat spre Moscova pentru a lua parte la lucrările Consiliului

F.D.I.F., care va preceda Congresul — prof. ing. Suzana Gîdea, președinta Consiliului Național al Femeilor, prorector la Institutul politehnic din București, conducătoarea delegației, Stana Drăgoi, vicepreședintă a Consiliului Național al Femeilor și lector universitar Maria Groza, secretara Consiliului Național al Femeilor.

● Joi seara, în sala mică a Palatului R.P.R., a avut loc un simpozion cu tema: „Ideea păcii în literatura și dramaturgia contemporană“, organizat de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă în colaborare cu Comitetul național pentru apărarea păcii din R. P. Romînă.

Tinerii Marin Udrea și Alexandru Tăpescu sînt elevi în anul II la Școala profesională a Uzinelor Grivița Roșie din Capitală. Iată-i la orele de practică — în secția sculerie a uzinei — ascultînd atenți îndrumările strungarului Gheorghe Gruianu.

Crema de ghețe GUBAN conservă și întrefine în-călzămintea. Vitamina încălzămintea crema de ghețe tuburi GUBAN. Crema de ghețe tuburi GUBAN. Iustrătește, vopșește, conservă încălzămintea. Folosiți produse „ARTA GUBAN“. Callitatea superioară, durabile, aspectuoase. Decorul și lumina cămî-nului Dvs. prin candelambre ARTA GUBAN. Neîntrecutele saxofoane, ARTA GUBAN, sînt solleitate în toată lumea. Nicl o orchestră fără saxofoane „ARTA GUBAN“

Marile răspunderi ale tinerei generații

(Urmare din pag. 1)

trarea acestui ultim exemplu: anul acesta, mij de tineri din Dobrogea au luat parte la astfel de acțiuni ca redarea de terenuri în circuitul agricol (1 628 ha), plantări de pomi (167 900 bucăți) și de vie (1 550 ha), lucrări de tinerii pe o suprafață de 200 ha; tot tinerii, mobilizați de U.T.M., au extras și au transportat 17 200 m.c. de piatră pe drumuri și în construcțiile gospodăriilor colective.

Răspunderile tinărului colectivist

— Fiindcă sîntem la acest capitol — al gospodăriilor agricole colective — și fiindcă ne aflăm în prima regiune colectivizată a țării, v-am ruga să ne vorbim despre răspunderile tinărului colectivist, cum și despre spiritul în care trebuie el să se formeze, ca muncitor și ca om. Ne gîndim, de pildă, la problema atît de importantă a conștiinței socialiste... — E o noțiune cuprinzătoare, care îmbracă numeroase aspecte. Să ne oprim la cel care pare, la prima vedere, cel mai simplu, cel mai puțin „filozofic“, dar care este, totuși, esențial: dragostea față de gospodăria agricolă colectivă. Colectiviștii

destoinici, tractoare moderne sau inginerii pregătiți are astăzi fiecare gospodărie. Pămîntul este, pretutindeni, același sau aproape același, iar dacă „te cunoaște“, cum se spune, îți poate oferi cît îi ceri. Dar pentru ca această zestre de aur să poată fi fructificată din plin, trebuie ca fiecare tinăr colectivist să iubească gospodăria, să se lege cu trup și suflet de ea, să tremure pentru spîrul de grîu aflat la nu știu cîtii kilometri, ca și cum i-ar crește în propria-i curte. Îmi place cînd văd tineri colectivisti (și sînt mulți din această) preocupați ca gospodăria lor să devină frumousă, iar locul lor de muncă — frunțos pe gospodăria frunțosă. A fi legat cu trup și suflet de problema gospodăriei — iată ce înseamnă a avea conștiință socialistă. Iar conștiința socialistă este, la rîndul-i, izvorul de înflorire și de putere al gospodăriei agricole colective — ca al oricărei alte unități de producție — rez-zumal de nădejde pe care se sprijină viitorul. Lupta cu recentele înundații din Grîrlea, raionul Adamclisi, e un exemplu edificator. În această împrejurare dramatică s-au vădit, în toată plîntărea lor, eroismul, țaria morală, spiritul de solidaritate și înțajutorare al colectiviștilor — roade ale conștiinței socialiste, ale muncii educative desfășurate de comunisti. Prin-tre colectiviștii care au luptat vităjeșta

cu înundația și cu consecințele ei, pot fi citați o seamă de tineri. Tema convorbirii noastre — „Marile răspunderi ale tinerei generații“ — și-ar putea găsi o ilustrare deplină fie și numai prin acest exemplu. E însă necesar să subliniem că această conștiință socialistă, patriotică — tocmal pentru a acționa cu maximum de eficiență în toate împrejurările — trebuie sprînjinită prin niște suporturi foarte solizi și foarte conștienți, pentru fărîncarea cărora se cheltuiesc sudoare... — La ce anume vă referiți?

— La o altă datorie de onoare a tineretului: exigența. Tineretea trebuie să fie epoca frîmțimărilor, a căutărilor, epoca luptei înfrîncătoare împotriva rutinei, stagnării, spiritului de concesiune și de „lasă-mă să te las“. Aș zice că e epoca în care lupta cu greutățile, înfruntarea și înfrîngerea lor, trebuie să devină o pasiune, o bucurie chiar. Din această exigență — din acest examen, din ce în ce mai pretențios, al puterilor tale — izvorăște și dovîna autodepășirii, a perfecționării continue. Atingem, prin aceasta, un alt aspect important: specializarea cît mai înaltă în muncă, învățătura, însușirea culturii.

— Lucru vătăblit pentru orice tinăr, atît de la oras, cît și de la sat... — Pentru tinerii de la sat, seastă îndatorire se impune cu deosebită pregnanță, tocmal pentru că aci n-au existat în trecut nici un fel de condiții și nici un fel de emulație pentru însușirea culturii. Socialismul cere ca pretutindeni la sate oamenii să posede urmele științei moderne. Se știe că învățătura, deprinsă și roade ale conștiinței socialiste, ale muncii educative desfășurate de comunisti. Prin-tre colectiviștii care au luptat vităjeșta

din Dobrogea care au urmat învățămîntul agrozootehnic de masă în 1962-1963 s-au pătruns de deplin de această adevăr. Se mai știe, de asemenea, că îndelungarea de țărănă a devenit, în condițiile colectivizării, „profesie“, profesie în înțelesul cel mai exact al cuvîntului. La Sesiunea Marii Adunări Naționale închinată încheierii colectivizării pe țară, un tovarăș scriitor făcea chiar o demarcație netă între noțiunea de „țărăn“ și cea de „colectivist“. Cel din urmă este pus astăzi în situația de a mînuși un vocabular și cunoștințe de agronom. Perspectivele dezvoltării și modernizării agriculturii în regiunea noastră sînt dintre cele mai ample, și ele nu vor putea fi atîrșe fără continua ridicare a nivelului tehnic și cultural al țărănimii. Aș atînge, cu prilejul acesta, și o altă problemă, în strînsă relație cu cea a „colectivizării-agronom“. Unele ocupații, socotite cîndva „degradante“, au că-pătat în zilele noastre — tocmal datorită specializării profesiei de colectivist — o altă valoare, un alt continut, atît pe plan material, cît și pe plan moral. Așa s-a întîmplat cu profesia de zootehnist — îngrijitor sau mulgător — de care mulți fugeau la început, mai ales tinerii: „All-ceva visam cînd m-am înscris în gospodărie — ziceau ei — nu să stau la coada vacii“. Astăzi, în profilul acestor meserii intră în bună măsură tehnica nouă; și ea cere, pe lîngă îndeminare și vrednicie, și știință. După cum se vede, orice problemă am ataca, ne izbim mereu de cuvintele acestea: știință, cultură. Comu-niștii i-au învățat pe muncitorii ogoarelor să fie îndrăzneți, să aspire mereu mai departe. Dar izbînzile apar numai acolo unde îndrăzneala e susținută și împlinită de știință. Revemind la problema zootehnică, amintesc că peste 5 000 de tineri din regiunea noastră lucrează în sectoarele zootehnice ale gospodăriilor colective. Față de importanța și frumusețea acestei

profesii — cum și față de necesitățile agrozootehnice, ale planurilor lor de viitor — numărul pe care l-am menționat, e totuși mic; încă mai trebuie biruite anumite resentimente; încă nu s-a făcut destul pentru a limpezii tineretului de la sate restul și însemnătatea profesiei de zootehnist. E sarcina noastră, a tuturor, de a depune eforturi mai mari în sprînjina acestor lîmpeziri; și mai sarcina demnăvoastră, a zărieșilor... Dar atragerea tinerilor în zootehnie este numai o latură a problemei. Se mai impune, ca o chestiune de actualitate imediată, calificarea cît mai înaltă a tinerilor zootehniști și orientarea lor către problemele de interes mare, cum ar fi, de pildă, cea a sporirii producției de furaje. Avem în regiunea noastră o seamă de tineri zootehniști care făc nume gospodăriilor în care lucrează. I-aș numi aici pe Ion Ioniță, de la G.A.C. „Horia“, raionul Hirsova, care a obținut mari producții de lapte, Ion Bițău, de la G.A.C. Crucea, raionul Hirsova, frunțos în creșterea vitelor, Iordana Lărie, îngrijitoare la G.A.C. Frecăței, raionul Tulcea, Ionita Gheorghe, îngrijitor la G.A.C. Fîntînele, raionul Iștria. Pe toți aceștia, și pe mulți alții, i-aș da ca exemplu celorlalți tineri de ce înseamnă pasiune în muncă, dragoste de gospodărie, grîjă pentru dezvoltarea avutului obște.

„A-ți trăi tineretea“

— În încheierea interviului nostru v-am ruga să vă referiți și la unele exigențe de ordin moral care s-pun tineretului, în legătură cu comportarea sa, cu modul de viață... — Aș spune tinerilor doar atît: să-și potrivească viața în așa fel, încît să nu-și sîrăcească avutul cel mai de seamă al vârstei: entuziasmul, pasiunea creației, puritatea, iubirea de adevăr, îndrăzneala

gîndirii. Aceste bogății speciale ale sufletului tinăr se pot pierde ușor — mult mai ușor decît își închipuie unii! — atunci cînd ele nu sînt fructificate în acțiuni constructive, fertile. Nimeni nu vrea ca tinerii să fie grași și încrunțați ca niște bătrîni plicțioși. Dimpotrivă, turo-roa ne place să vedem în juru-ne tineri veseli, optimiști — care-s tineri, într-un cuvînt. Unii, însă, înfeleg prin „a-și trăi tineretea“ risipirea ei în nimicuri, sau, și mai rău, în fapte nepotrivite, incompatibile cu normele morale ale societății noastre. A renunța la lectura unei cărți pentru niște preținse „distracții“ nerisorioase — n-o să o convingă nimeni că asta înseamnă „a-ți trăi tineretea“. Vreau să amintesc unora dintre tineri că mulți, foarte mulți dintre cei ce se chemau, pe vremuri, „bătăușii Constantin“, au devenit în anii noștri muncitori serioși, prețuși și stimabili. Viața de ieri, atît de crîncină cu ei, li făcuse așa cum erau în condițiile vieții socialiste pe care o trăim — cînd tineretului i se oferă tot ce-și poate dori pentru fructificarea energilor sale, pentru realizarea sa, printr-o dezvoltare armonioasă și complexă a personalității — puținii tineri care își risipesc tineretea apărînd, le-aș spune eu, mai mult epocii vechi, „lumi bătrîne“, decît zilei de azi. Dar și acești tineri își vor înțelege pînă la urmă greșeala. Munca de educație, viața înșiși le vor deschide ochii asupra drumului adevărat pe care trebuie să-l urmeze. A-ți trăi tineretea înseamnă a munci cu avînt, a învăța, a te perfecționa ne-ontențit ca muncitor și ca om, a lupta cu toate puterile pentru consolidarea cuceririlor socialiste, pentru înflorirea patriei, arătîndu-te demn de grija părin-tescă a partidului și guvernului nostru, de tot ceea ce s-a făcut, în epoca noastră, pentru ca anii tineretului să însemne, într-adevăr, niște ani de lumină.